

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. decembar 2013. god.
Br. ref.:RK532/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI159/13

Podnosilac

Ferat Neziri

Ocena ustavnosti presude ASC-11-0069 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju, od 22. aprila 2013. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Ferat Neziri iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu ASC-11-0069 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće Posebne komore), od 22. aprila 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ustavna ocena presude koja navodno onemogućuje podnosioca da ostvari pravo na udeo od 20% od privatizacije društvenog preduzeća „Ramiz Sadiku“ (u daljem tekstu: DP „Ramiz Sadiku“), u Prištini.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo Br. 03/L-121, od 15. januara 2009 god., (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56. Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 14. oktobra 2013. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 28. oktobra 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 08. novembra 2013. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da dostavi dokaze kada je sporna presuda njemu uručena.
8. Dana 11. novembra 2013 god., Sud je obavestio Posebnu komoru Vrhovnog suda o registraciji zahteva.
9. Podnosilac nije odgovorio na zahtev Suda od 08. novembra 2013. god.
10. Dana 05. decembra 2013 god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

11. Podnosilac zahteva je imao zasnovan radni odnos u DP „Ramiz Sadiku“ od 08. septembra 1977. god., do 05. marta 1990. god.
12. Dana 27. juna 2006. god., DP „Ramiz Sadiku“ je završilo proces privatizacije.

13. Dana 13. marta 2009. god., podnosilac zahteva je podneo žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda na konačnu listu radnika koju je sačinila Agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: Agencija), jer se on kao bivši radnik nije nalazio na listi.
14. U žalbi Posebnoj komori Vrhovnog suda, podnosilac je naveo da je u DP „Ramiz Sadiku“, radio više od 12 (dvanaest) godina, i kao dokaz svoje tvdnje priložio je radnu knjižicu.
15. Agencija je dopisom Posebnoj komori odgovorila na žalbu podnosioca tvrdeći da podnosilac ne ispunjava uslove da se nađe na listi radnika koji su ostvarili pravo na udeo od 20% od privatizacije, jer se u evidenciji Agencije nalazi kopija odluke na osnovu koje se utvrđuje da je podnosilac 05. maja 1994. god. stekao pravo na invalidsku penziju. Štaviše, Agencija je na osnovu uvida u dokumentaciju utvrdila da je podnosilac rođen 01. maja 1938. god., pri čemu je on u momentu privatizacije napunio 65 godina života.
16. Dana 15. marta 2010. god., tokom postupka saslušanja pred Sudskim većem posebne komore, podnosilac je potvrdio navode Agencije i ponovio da se na osnovu odluke iz 1994. godine, on nalazi u invalidskoj penziji I (prvog) stepena.
17. Takođe, Sudsko veće je na osnovu raspoložive dokumentacije i uvida u lični indentifikacioni dokument podnosioca utvrdilo da je on rođen 1. maja 1938. god., čime je u momentu privatizacije on bio stariji od 65 godina, čime je stekao pravo na starosnu penziju.
18. Dana 10. juna 2011. god., Sudsko veće posebne komore donelo je odluku SCEL-09-0001, kojom je žalbu podnosioca odbilo kao neprihvatljivu.
19. U obrazloženju svoje odluke Sudsko veće Posebne komore je navelo *“da je tokom postupka saslušanja i izvođenjem dokaza utvrdilo, da je podnosilac u momentu privatizacije DP „Ramiz Sadiku“ (koja je obavljena 27. juna 2006. god.) bio stariji od 65 godina života. Shodno tome, Sudsko veće Posebne komore je stava da žalba podnosioca ne ispunjava uslove predviđene u članu 10.4. UNMIK uredbe 2003/13.“*
20. Dana 22. marta 2012. god., podnosilac je podneo žalbu Žalbenom veću Posebne komore na odluku Sudskog veća posebne komore SCEL-09-0001.
21. Dana 22. aprila 2013. god., Žalbeno veće posebne komore donelo je presudu ASC-11-0069, kojom je žalbu posnosioca odbilo kao neosnovanu.

Relevantan zakon

22. UNMIK uredba br.2003/13, od 9. maja 2003. god., O PROMENI PRAVA KORIŠĆENJA NEPOKRETNE IMOVINE U DRUŠTVENOJ SVOJINI

Član 10.4 (Prava zaposlenih)

„Smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme

privatizacije, i ako je ustanovljeno da je bilo na platnom spisku preduzeća najmanje tri godine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene, koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno članu 10.6.“

Tvrđnje podnosioca zahteva

23. Podnosilac u zahtevu ne navodi koja su mu ustavna prava prekršena osporenim presudom već samo navodi da je žrtva diskriminacije.

24. Podnosilac se obraća sudu predlogom:

„Da Posebna komora Vrhovnog suda Kosova donese presudu kojom će priznati moje pravo na 20% od privatizacije DP “Ramiz Sadiku.“

Ocena prihvatljivosti

25. Sud navodi, da bi bio u mogućnosti da odluči po žalbi podnosioca, prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.

26. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7. Ustava, koji propisuje:

„7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

27. Sud primećuje da je podnosilac zahteva uložio žalbu pred KAP-om, a kasnije pred Sudskim većem i Žalbenim većem Posebne komore. Podnosilac zahteva je iscrpeo sva pravna sredstva koja su propisana članom 113. (7).

28. Sud se takođe poziva i na član 49. Zakona koji predviđa.

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku (...).”

29. Sud, takođe, uzima u obzir pravilo 36. (1) b) Poslovníka, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

“...”

b) samo ako je zahtev podnet u roku od četiri meseca od dana kada je odluka o poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva...”.

30. Na osnovu podnetih dokumenata, Sud konstatuje da je podnosilac podneo svoj zahtev 14. oktobra 2013. god., međutim, pošto podnosilac nije odgovorio na zahtev Suda te nije dostavio dokaze kada je presuda njemu uručena, Sud će kao datum uručivanja presude računati datum kada je Žalbeno veće Posebne komore donelo presudu ASC-11-0069, a u ovom slučaju to je 22. aprila 2013. god., shodno tome podnosilac je podneo svoj zahtev sudu 1 mesec i 22 dana nakon

isteka zakonskog roka propisanog članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika.

31. Iz toga proizilazi da je zahtev van vremenskog roka.
32. Dakle, zahtev treba da se odbaci kao neprihvatljiv u skladu sa članom 49. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7. Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 36. (1) b) Poslovnika o radu 05. decembra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani